

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

Överklagande av en hovrättsdom – brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, m.m.

Klagande

Riksåklagaren
Box 5553
114 85 Stockholm

Motpart

KY
Medborgare i X-land
Frihetsberövande: Häktad

Ombud och offentlig försvarare: advokaten HS

Överklagade avgörandet

Hovrätten för Nedre Norrlands dom den 14 april 2020 i mål B 294-20

Yrkande

Jag yrkar att Högsta domstolen med ändring av hovrättens dom ska döma KY för brott enligt 29 a § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor samt för grovt vapenbrott till ett längre fängelsestraff än vad hovrätten bestämt (åtalspunkterna 1 och 3 i stämningsansökan den 7 januari 2020).

Frågan i målet

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar under vilka omständigheter brott enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor ska bedömas som grovt.

Grunderna för min inställning m.m.

Jag ber att få återkomma med grunderna för min inställning samt i fråga om skälen för prövningstillstånd senast den 26 maj 2020.

Petra Lundh

My Hedström

Kopia till:
Utvecklingscentrum
Åklagarkammaren i Östersund
Kammaråklagaren Frida Molander

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

Ang. Högsta domstolens mål B 2617-20

Till utvecklande av grunderna för mitt överklagande och skälen för prövningstillstånd vill jag anföra följande.

Frågan i målet

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar under vilka omständigheter brott mot tillståndsplikten för explosiva varor ska bedömas som grovt (29 a § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Bakgrund

KY har av hovrätten dömts för brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, vapenbrott, hot mot tjänsteman, narkotikabrott samt dopningsbrott, ringa brott. Påföljden har bestämts till fängelse i 2 år och 6 månader. Vidare har bl.a. i beslag tagna kontanter om sammanlagt 376 000 kr förklarats förverkade såsom utbyte av brottslig verksamhet.

Enligt de åtal som nu är ifråga har KY under tiden den 13 augusti – den 28 augusti 2019 i en lägenhet i Östersund hanterat 36 stycken sprängkapslar och ca 4,2 kg sprängämne utan att ha tillstånd till det samt innehaft en 9 mm pistol med tillhörande ammunition utan att ha rätt till det. Båda gärningarna har begåtts uppsåtligt (åtalspunkterna 1 och 3 i stämningsansökan den 7 januari 2020, bilaga 1 till tingsrättens dom).

Enligt åklagaren skulle brotten enligt åtalspunkterna 1 och 3 bedömas som grova med hänsyn till mängden sprängämnen och att gärningarna annars varit av särskilt farlig art eftersom sprängämnena och vapnet, som innehafts i kriminell miljö, kunde befaras komma till brottslig användning.

Domstolarna fann åtalen i sin helhet styrkta och att KY begått gärningarna uppsåtligt.

Tingsrätten, som rubricerade båda gärningarna som grova, uttalar i sina domskäl följande (tingsrättens dom s. 8 f. och 13 f.).

Åklagaren har gjort gällande att brottet är att anses som grovt med hänsyn till mängden sprängämne och att gärningen även annars varit av särskilt farlig art eftersom det kan befaras ha kommit till brottslig användning.

En viktig omständighet vid bedömningen av om brott av förevarande slag ska anses som grovt är om det funnit en konkret risk för att de explosiva varorna skulle komma till brottslig användning. Andra viktiga omständigheter är varornas grad av farlighet och omfattningen av det olagliga innehavet. Domstolen måste alltid göra en helhetsbedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet vid bedömningen om ett brott ska bedömas som grovt eller inte.

De explosiva varorna som påträffats tillsammans har varit mycket farliga då det bland annat rört sig om en förhållandevis stor mängd sprängmedel. Av utlåtandet från FOI framgår att det med aktuell mängd dynamit och med material från vanliga butiker går att tillverka sprängladdningar som är dödliga på flera hundra meters avstånd. I förevarande fall har de explosiva varorna påträffats i en lägenhet där även narkotika och vapen påträffats. Även om det inte är visat att KY har haft någon särskild kunskap om sprängmedel måste han ha förstått allvaret i att hantera explosiva varor på aktuellt sätt. Vid en samlad bedömning anser tingsrätten att brottet mot lagen om brandfarliga och explosiva varor är att bedöma som grovt brott på de grunderna som åklagaren gjort gällande.

(...)

Tingsrätten har följaktligen funnit att KY ska dömas för innehav av vapnet och tillhörande ammunition. Vid rubriceringen av vapenbrottet beaktar tingsrätten följande omständigheter. Av vittnesmålet med polisman Pär Sundin framgår att vapnet låg i en väska tillsammans med ammunition på ett sådant sätt att den var ”kittad och klar” att snabbt kunna tas med. Det framgår även av Pär Sundins uppgifter att garderoben var lätt att dra ut med den verkan att det inte skulle vara något problem att lätt och snabbt få med sig väskan därifrån. Den har alltså förvarats på en lättåtkomlig plats. Vapnet har vidare funnits på en plats där det även funnits narkotika, dopingmedel, sprängmedel och KY själv har berättat att det rört sig flera människor ut och in i lägenheten. Av vittnesmålet med polisman Lars Sundvisson framgår att det vid husrannsakan fanns rester av narkotika på vardagsrumsbordet. Sammantaget har vapnet, som har saknat legalt användningsområde, befunnit sig i en miljö som har haft kriminella inslag och grupperingar på ett sådant sätt att det enligt tingsrättens mening visar att det funnits en risk för att vapnet skulle komma till brottslig användning. Gärningen ska därför rubriceras som grovt vapenbrott.

Hovrättens majoritet, som ändrade rubriceringarna till brott av normalgraden, uttalar i sina domskäl följande (hovrättens dom s. 4 f. och s. 6 f.).

Vid bedömningen av om brottet är grovt måste alltid en helhetsbedömning göras där samtliga relevanta omständigheter vägs mot varandra. Åklagaren har gjort gällande att brottet är grovt med hänsyn till mängden sprängämne och till att gärningen även annars varit av särskilt farlig art eftersom det kan befaras ha kommit till brottslig användning.

I förarbetena vid bestämmelsens tillkomst nämndes att en viktig omständighet för bedömningen om brottet ska anses som grovt bör vara om det funnits en konkret risk för att de explosiva varorna ska komma till brottslig användning samt varornas grad av farlighet och omfattningen av det olagliga innehavet. Som exempel nämns ”handgranater eller sprängmedel i större omfattning eller i situationer då en

betydande risk för brottslig användning föreligger” (prop. 2001/02:59 s. 54). Vid en senare ändring fördes fram att explosiva varor är av många olika slag och att det därför nog måste klargöras vilken typ av vara det rör sig om och dess farlighet i den aktuella situationen. När det gäller kvalifikationsgrunden att gärningen annars har varit av särskild farlig art anges att omständigheter som förhållandena på platsen för hanteringen, den som haft varan och situationen varan har förekommit i, t.ex. att hanteringen sker inom en kriminell gruppering där det finns särskild anledning att befara att varan kan komma till brottslig användning eller att den som hanterar varan är påverkad av alkohol eller narkotika kan vara av betydelse (prop. 2016/17:92 s. 16).

Av utredningen framgår utan tvekan att aktuell mängd sprängämne har en avsevärd sprängkraft som, beroende på förutsättningarna, skulle kunna medföra livsfara för person samt orsaka allvarliga skador på egendom. KY innehade sprängämnet och sprängkapslarna i en väska i ett förråd i lägenheten. Sprängämnet var uppdelat i två delar och den ena var formad på visst sätt som kan tala för att det hade gjorts i ordning för användning. Det var emellertid inte apterat. Vidare återfanns inte någon spänningskälla eller särskild tändapparat som krävs för att initiera sprängämnet. Även om det också funnits vapen och narkotika i lägenheten finns det inte något i utredningen som talar för att sprängmedlet skulle användas i lägenheten eller att det skulle finnas någon konkret risk för att de explosiva varorna skulle komma till brottslig användning. Det har heller inte kommit fram att sprängmedlet hanterats inom en kriminell gruppering där det finns särskild anledning att befara att det kan komma till brottslig användning. Vid en sammantagen bedömning anser hovrätten därför att varken mängden sprängämne i sig eller sammantaget med omständigheterna i övrigt varit sådana att gärningen, även om den är allvarlig, kan anses ha varit av särskild farlig art på så sätt att den ska bedömas som ett grovt brott. KY ska i stället dömas för uppsåtligt brott enligt 29 § andra stycket 2 lagen om brandfarliga och explosiva varor.

(...)

Åklagaren har gjort gällande att brottet ska bedömas som grovt eftersom det ska anses vara av särskild farlig art att vapnet innehafts i en kriminell miljö där det kan befaras komma till brottslig användning (se prop. 2013/14 s. 47). Bedömningen av gärningens farlighet ska göras utifrån samtliga omständigheter. Pistolen har inte varit laddad men väl förvarats med tillhörig skarp ammunition och magasin. Den har förvarats undangömd, men har varit förhållandevis lättåtkomlig. Pistolen har enligt NFC varit funktionsduglig när den provskjutits med magasinet och patronerna i väskan. Dessa omständigheter är försvårande.

När det gäller miljön som vapnet förvarades i är det oklart hur länge KY innehaft vapnet och det är i vart fall inte visat att det varit fråga om mer än några dagar. Det har inte heller kommit fram något som tyder på att innehavet skett på annan plats än där pistolen påträffades. Visserligen har vid samma husrannsakan hittats narkotika och tecken på bruk av narkotika i lägenheten samt sprängmedel i ett förråd. Dessa omständigheter medför att miljön där kan bedömas ha varit i viss mån riskhöjande.

I KY egen lägenhet på Övre Vattugatan har vidare påträffats narkotika (åtalspunkten 4), kontanter (åtalspunkten 5) och dopingmedel (åtalspunkten 6). I

denna dom fälls KY till ansvar för flera allvarliga brott, vilket talar för att han umgås i kriminella kretsar och försörjer sig på brott. Omständigheterna kring de övriga brotten är dock inte fullt klarlagda och det är oklart vilken betydelse fynden på andra platser än där vapnet hittades haft för gärningens, alltså vapenbrottets, farlighet. I motsats till tingsrätten anser hovrätten därför att vapenbrottet inte ska bedömas som grovt men väl som ett allvarligt fall av vapenbrott av normalgraden.

Ett hovrättsråd var skiljaktigt och delade därvid tingsrättens bedömningar avseende de aktuella brotten rubricering.

Grunderna för min inställning

Lagen om brandfarliga och explosiva varor (LBE)

Den som hanterar, överför, importerar eller exporterar explosiva varor ska ha tillstånd till det (16 § första stycket LBE). Tillstånd ges av MSB eller kommunerna (17 och 18 §§ LBE).

Den som av oaktsamhet bryter mot tillståndsplikten döms, enligt 29 § första stycket LBE, till böter. Enligt andra stycket döms den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot tillståndsplikten till böter eller fängelse i högst tre år, om brottet avser explosiva varor.

Om ett uppsåtligt brott avser explosiva varor och är att anse som grovt (i det följande benämnt grovt brott mot tillståndsplikten för explosiva varor) döms, enligt 29 a § första stycket LBE, till fängelse i lägst två och högst fem år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. varan har varit av särskilt farlig beskaffenhet,
2. hanteringen, överföringen, importen eller exporten har avsett flera varor eller en stor mängd av en vara, eller
3. gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Den särskilda ansvarsregeln för grova brott mot tillståndsplikten för explosiva varor infördes år 2002 i den då gällande lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor. I propositionen konstaterades att ett otillåtet innehav av t.ex. handgranater och minor kunde vara en väl så farlig och straffvärd gärning som de allvarligare fallen av otillåtna innehav av skjutvapen. För uppsåtliga brott mot tillståndsplikten för explosiva varor infördes därför ett grovt brott med samma straffskala som den som då gällde för grovt vapenbrott, dvs. fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Det bedömdes inte finnas skäl att göra motsvarande skärpning avseende brandfarliga varor. Vidare angavs i propositionen att vid bedömningen av om brottet skulle anses som grovt borde samma typ av omständigheter kunna beaktas som vid motsvarande bedömning enligt vapenlagen. (Se prop. 2001/02:59 s. 53 f.)

Den nuvarande lagen om brandfarliga och explosiva varor trädde i kraft den 1 september 2010. Genom den nya lagen infördes ordningen att oaktsamma brott mot tillståndsplikten kunde bestraffas med böter medan grovt oaktsamma eller uppsåtliga brott kunde bestraffas med böter eller fängelse i högst ett år.

Straffskalan för grovt brott mot tillståndsplikten ändrades inte, däremot angavs uttryckligen i bestämmelsen att vid bedömning av om brottet är grovt särskilt ska beaktas risken för att de explosiva varorna hade kunnat komma till brottslig användning samt varornas grad av farlighet och omfattningen av det olagliga innehavet. Det betonades att uppräkningslistan inte avsåg att vara uttömmande. (Se prop. 2009/10:203 s. 75.)

De förändringar av straffbestämmelserna i vapenlagen som trädde i kraft den 1 september 2014 föranledde också en översyn av straffbestämmelserna i LBE. Genom en lagändring som trädde i kraft den 15 maj 2017 infördes en särskild straffskala för synnerligen grovt brott mot tillståndsplikten för explosiva varor. Vidare skärptes straffskalan för grovt brott till fängelse lägst ett och högst fyra år. Straffskalorna kom därigenom att harmoniera med de dåvarande straffskalorna för vapenbrott. Samtidigt ändrades uppräkningslistan av de omständigheter som särskilt ska beaktas vid rubriceringen av brott mot tillståndsplikten för explosiva varor till dess nuvarande lydelse. Ändringarna behandlades i propositionen *Skärpta straff för brott mot tillståndsplikten för explosiva varor* (prop. 2016/17:92).

Vid de senaste straffskärpningarna i vapenlagen, som trädde i kraft den 1 januari 2018, skärptes straffskalorna för brott mot tillståndsplikten för explosiva varor i motsvarande mån. I propositionen *Skjutvapen och explosiva varor – skärpta straff för de grova brotten* konstaterades att vissa explosiva varor, såsom handgranater, bomber och minor, är lika farliga som skjutvapen och att det finns goda skäl för att straffvärdet för vapenbrott och brott mot tillståndsplikten för explosiva varor ska korrelera (prop. 2017/18:26 s.12).

Straffskalan för grovt brott mot tillståndsplikten för explosiva varor ändrades från fängelse lägst ett och högst fyra år, till fängelse i lägst två och högst fem år. Vidare höjdes minimistraffet för det synnerligen grova brottet från fängelse i tre år till fängelse i fyra år. Slutligen ändrades straffmaximum för brott mot tillståndsplikten för explosiva varor av normalgraden från fängelse i två år till fängelse i tre år.

En utredare gavs den 17 april 2017 i uppdrag att biträda Justitiedepartementet med att utreda vissa frågor på vapenlagstiftningens område (Ju2017:E). Uppdraget utökades den 20 april 2018 med ett tilläggsuppdrag att utreda vissa frågor relaterade till bl.a. illegal hantering av vapen och explosiva varor. Sistnämnda del av uppdraget har i juni 2019 redovisats genom promemorian Ds 2019:14 En strängare syn på vapenbrott och smuggling av vapen och explosiva varor. I promemorian föreslås bl.a. att det i såväl vapenlagen som LBE ska införas en ny kvalifikationsgrund som innebär att det vid bedömningen av om brottet är grovt särskilt ska beaktas om vapnet respektive den explosiva varan har innehafts eller hanterats i en kriminell miljö. I promemorian anges att den omständigheten att ett vapen eller en explosiv vara innehas i en kriminell miljö där vapnet eller varan kan befaras komma till brottslig användning redan enligt befintlig reglering utgör en försvårande

omständighet, som kan göra att gärningen bedöms som grovt brott. Det framgår emellertid inte av lagtexten, utan kan endast utläsas ur förarbetena att den omständigheten ska beaktas inom kvalifikationsgrunden att gärningen varit av särskilt farlig art. För att säkerställa att omständigheten får tillräckligt genomslag i rättstillämpningen bör den enligt utredaren uttryckligen anges som en egen kvalifikationsgrund, i såväl vapenlagen som LBE. (A.a. s. 66 f.)

Min bedömning

Av utredningen framgår att polisen vid husrannsakan den 28 augusti 2019 i en lägenhet som disponerades av KY beslagtagit 4,2 kg sprängmedel och 36 stycken sprängkapslar (6 st elsprängkapslar och 30 st Nonelsprängkapslar), en 9 m.m. halvautomatisk pistol av märket Beretta med tillhörande ammunition, narkotika och dopningsmedel samt att det i lägenheten funnits spår av ytterligare narkotikahandling. Vidare att polisen vid husrannsakan samma dag i KY egen lägenhet beslagtagit 713, 8 gram cannabisharts till ett värde av ca 70 000 kr, dopningsmedel, ytterligare ammunition som passar i den pistol polisen samma dag tagit i beslag samt 376 000 kr i kontanter som var vacuumförpackade. Vidare att det vid husrannsakan samma dag i en annan lägenhet som KY disponerar påträffades ytterligare dopningsmedel i postlådan och att det vid husrannsakan i hans bil påträffades en skyddsväst och engångsoveraller.

Av utlåtande från Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI) framgår bl.a. att dynamiten kan detoneras med de påträffade sprängkapslarna, att det är enkelt att aptera dynamit för detonation med sprängkapslar och att detta tar i storleksordningen några sekunder samt att initiering av sprängkapslar kräver liten förkunskap när det gäller elsprängkapslar och måttlig förkunskap när det gäller Nonelsprängkapslar. I utlåtandet uttalas vidare att det med aktuell mängd dynamit och med material från vanliga butiker är möjligt att tillverka sprängladdningar som är dödliga på flera hundra meters avstånd. Angående mängden sprängmedel uttalas som en jämförelse att det går åt ca 50-100 gram sprängmedel i normalstora trampminor, som vid detonation leder till amputation eller svåra skador på fötter och underben.

Hovrätten har vid sin prövning av brottets rubricering i mildrande riktning beaktat att de sprängmedel som tagits i beslag inte var apterade, att det inte återfunnits någon tändanordning eller spänningskälla för att initiera sprängmedlen samt att det inte fanns något som talar för att sprängmedlen skulle användas i den aktuella lägenheten. Hovrättens resonemang är tämligen svårbegripligt. Eftersom det torde vara självklart att KY inte avsett att använda sprängmedlen mot sig själv (eller sina föräldrar som är innehavare av den aktuella lägenheten) fanns det väl knappast anledning att förvara detta apterat i lägenheten, vilket för övrigt torde innebära förhöjd risk för oönskad detonation. FOI anger i sitt utlåtande (s. 4) att det för att initiera (antända) en Nonelsprängkapsel behövs en särskild tändapparat, men att denna kan initieras även på annat sätt, exempelvis med annan sprängkapsel eller pentylstubin. Vidare uttalas att det för att antända en elsprängkapsel krävs en spänningskälla,

exempelvis ett vanligt batteri av tillräcklig spänning. Av vad som uttalas följer således att det för att antända elsprängkapslarna endast krävts ett vanligt batteri och att elsprängkapslarna i sin tur kunnat antända Nonelsprängkapslarna.

KY, som saknar legala inkomster, har således hanterat stora mängder sprängmedel (motsvarande minst 42 st trampminor), vapen med tillhörande ammunition, narkotika som inte enbart varit för eget bruk, dopningsmedel samt 376 000 kr i kontanter. Det framstår som uppenbart att det här har varit fråga om en kriminell verksamhet (miljö), vilket i sig talar med styrka för att såväl vapen som sprängmedel kan befaras komma till brottslig användning. Detta tillsammans med den mycket stora mängden sprängmedel med tillhörande sprängkapslar medför enligt min uppfattning att brottet mot lagen om brandfarliga och explosiva varor ska bedömas som grovt.

När det gäller vapenbrottet bör framhållas att det är fråga om ett kraftfullt vapen som saknar legalt användningsområde, att det förekommit i en kriminell verksamhet (miljö) och därvid legat lätt tillgängligt tillsammans med en större mängd tillhörande skarp ammunition. Även vapenbrottet bör således bedömas som grovt.

Till följd av de skärpta rubriceringarna bör påföljden bestämmas till fängelse i 3 år och 6 månader.

Prövningstillstånd

Enligt 54 kap. 10 § första stycket 1 rättegångsbalken får prövningstillstånd meddelas om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen (prejudikatdispens). För att bevilja prövning enligt denna punkt krävs alltså att ett avgörande av Högsta domstolen blir av generell betydelse för bedömningen av framtida mål som innehåller liknande frågeställningar (Peter Fitger, Rättegångsbalken, s. 54:26).

Högsta domstolen har inte tidigare prövat något mål som gäller rubriceringen av brott enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor. Enligt statistik från Brottsförebyggande rådet (Brå) är fenomenet med användande av civila sprängmedel vid kriminella sprängningar förhållandevis nytt och har ökat kraftigt under senare år (162 sprängningar 2018 och 257 sprängningar 2019). Illegal hantering av civila sprängmedel rapporterades före straffskärpningarna 2017 och 2018 huvudsakligen som förberedelse till allmänfarlig ödeläggelse. Sedan straffskärpningarna ökar emellertid anmälningarna avseende brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor. Det bör framhållas att underrättspraxis när det t.ex. gäller den hanterade mängdens betydelse för rubriceringen inte är enhetlig. Exempelvis har Hovrätten för Västra Sverige bedömt illegal hantering av 600 gram sprängmedel som brott av normalgraden (mål B 1126-20) medan Svea hovrätt bedömt illegal hantering av 500 gram sprängmedel som grovt brott (mål B 2022-20). Ett ytterligare exempel är Falu tingsrätt som, med viss tvekan, bedömt illegal hantering av ca 5 kg dynamit och två handgranater som brott av normalgraden (mål B 1231-19). Även den

nu aktuella domen visar att bedömningarna skiljer sig åt såväl gällande mängdens betydelse samt vad som ska anses utgöra kriminell verksamhet (miljö) och den därmed sammanhängande presumtionen för en befarad brottslig användning. Det råder inom Åklagarmyndigheten därför en osäkerhet hur dessa ärenden ska hanteras av handläggande åklagare, vilket har stor praktisk betydelse, inte minst i fråga om möjligheterna till användning av hemliga tvångsmedel m.m.

De förslag till ytterligare skärpningar av vapenlagen och lagen om brandfarliga och explosiva varor som för närvarande behandlas i regeringskansliet (Ds 2019:14 En strängare syn på vapenbrott och smuggling av vapen och explosiva varor) syftar bl.a. till att i de särskilda kvalifikationsgrunderna kodifiera de omständigheter som lagstiftaren redan idag menar ska ligga till grund för att brottet ska bedömas som grovt (exempelvis hantering av sprängmedel i en kriminell miljö). Jag kan inte se att detta nu pågående lagstiftningsärende på något sätt påverkar prejudikatvärdet av att Högsta domstolen prövar mitt överklagande. Det ska även framhållas att nämnda lagstiftningsärende inte avhållit Högsta domstolen från att nyligen meddela prövningstillstånd i ett mål som gäller fråga om rubricering av vapenbrott där omständigheterna kring gärningen uppvisar vissa likheter med omständigheterna i nu förevarande mål (se Högsta domstolens mål B 958-20).

Det är enligt min uppfattning av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar även mitt överklagande och då särskilt vad som ska ligga till grund för att brott enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor ska bedömas som grovt.

Bevisning m.m.

Jag ber att få återkomma med bevisuppgift och med mina synpunkter på målets fortsatta handläggning för det fall Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd.

Petra Lundh

My Hedström

Kopia till:

Utvecklingscentrum
Åklagarkammaren i Östersund (AM-63684-16)
Kammaråklagaren Frida Molander